

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Καλώς ήλθατε στην Εκκλησία της χαράς

Από τον Πρεσβύτερο Πάτρικ Κήρον
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell

Λόγω της λυτρωτικής ζωής και αποστολής του Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού, μπορούμε –και θα πρέπει– να είμαστε ο πιο χαρούμενος λαός επί της Γης!

Βαπτίσθηκα στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών την Παραμονή των Χριστουγέννων του 1987, σχεδόν πριν από 37 έτη. Αυτή ήταν μια πραγματικά υπέροχη ημέρα στη ζωή μου και στο αιώνιο ταξίδι μου, και είμαι βαθιά ευγνώμων για τους φίλους που προετοίμασαν την οδό και με έφεραν στα ύδατα αυτής της νέας γεννήσεως.

Είτε η βάπτισή σας έγινε χθες είτε πριν από χρόνια, είτε συγκεντρώνεστε σε ένα μεγάλο κτήριο της Εκκλησίας με πολλούς τομείς είτε κάτω από ένα αχυρένιο κουβούκλιο, είτε λαμβάνετε τη μετάληψη σε ανάμνηση του Σωτήρος στα Ταϊλανδικά ή στα Σουαχίλι, θα ήθελα να σας πω, καλώς ήλθατε στην εκκλησία της χαράς! Καλώς ήλθατε στην εκκλησία της χαράς!

Η Εκκλησία της χαράς

Χάρη στο στοργικό σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα μας για καθένα από τα τέκνα Του και χάρη στη λυτρωτική ζωή και αποστολή του Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού, μπορούμε –και θα πρέπει– να είμαστε ο πιο χαρούμενος λαός επί της Γης! Ακόμα και καθώς οι καταιγίδες της ζωής σε έναν συχνά ταραγμένο κόσμο πέφτουν επάνω μας, μπορούμε να καλλιεργήσουμε μία αυξανόμενη και διαρκή αίσθηση χαράς και εσωτερικής ειρήνης λόγω της ελπίδας μας στον Χριστό και της κατανόησής μας για τη θέση μας στο όμορφο σχέδιο της ευδαιμονίας.

Ο γηραιότερος Απόστολος του Κυρίου, ο

M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence

Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον, έχει μιλήσει για τη χαρά που προέρχεται από μία ζωή επικεντρωμένη στον Ιησού Χριστό σε σχεδόν κάθε ομιλία που έχει δώσει από τότε που έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας. Το συνόψισε τόσο περιεκτικά: «Η χαρά προέρχεται από Εκείνον και χάριν Εκείνου... Για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, ο Ιησούς Χριστός είναι χαρά!»

Είμαστε μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού. Είμαστε μέλη της εκκλησίας της χαράς! Και πουθενά αλλού δεν θα πρέπει να είναι πιο εμφανής η χαρά μας ως λαού από ό,τι όταν συγκεντρωνόμαστε κάθε Ημέρα του Κυρίου στις συγκεντρώσεις μεταλήψεως για να λατρεύουμε την πηγή κάθε χαράς! Εδώ συναθροίζομαστε με τις οικογένειες τομέως και κλάδου μας για να εορτάσουμε τη μετάληψη του Δείπνου του Κυρίου, την απελευθέρωσή μας από την αμαρτία και τον θάνατο και την ισχυρή χάρη του Σωτήρος! Εδώ ερχόμαστε να βιώσουμε τη χαρά, το καταφύγιο, τη συγχώρηση, την ευχαριστία και την αίσθηση του ανήκειν που βρίσκονται μέσω του Ιησού Χριστού!

Είναι αυτό το πνεύμα συλλογικής αγαλλίασης εν Χριστώ αυτό που βρίσκετε; Αυτό φέρνετε; Ίσως νομίζετε ότι αυτό δεν έχει μεγάλη σχέση με εσάς ή ίσως απλά έχετε συνηθίσει τον τρόπο με τον οποίο γίνονταν πάντα τα πράγματα. Όμως όλοι μπορούμε να συνεισφέρουμε, ανεξάρτητα από την ηλικία μας ή την κλήση μας, στο να κάνουμε τις συγκεντρώσεις μεταλήψεως γεμάτες χαρά, επικεντρωμένες στον Χριστό, φιλόξενη ώρα που μπορούν να είναι, ζωντανή με πνεύμα χαρούμενης ευλάβειας.

Χαρούμενη ευλάβεια

Χαρούμενηευλάβεια; «Υπάρχει κάτι τέτοιο;» θα ρωτήσετε. Λοιπόν, ναι, υπάρχει! Αγαπούμε, τιμούμε και σεβόμαστε βαθιά τον Θεό μας και η ευλάβειά μας ρέει από μια ψυχή που χαίρεται με την άφθονη αγάπη, έλεος και σωτηρία του Χριστού! Αυτή η χαρούμενη ευλάβεια προς τον Κύριο θα πρέπει να χαρακτηρίζει τις ιερές συγκεντρώσεις μεταλήψεως.

Ωστόσο, για πολλούς, ευλάβεια σημαίνει μόνο αυτό: να διπλώνουμε τα χέρια μας σφιχτά γύρω από το στήθος μας, να σκύβουμε το κεφάλι μας, να κλείνουμε τα μάτια μας και να μένουμε ακίνητοι – επ’ αόριστον! Αυτός μπορεί να είναι ένας χρήσιμος τρόπος για να διδάξουμε δραστήρια μικρά παιδιά, αλλά καθώς μεγαλώνουμε και μαθαίνουμε, ας δούμε ότι η ευλάβεια είναι κάτι

is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzo Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens

πολύ περισσότερο από αυτό. Έτσι θα ήμασταν, αν ο Σωτήρας ήταν μαζί μας; Όχι, διότι «χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό [Του]»!

Λοιπόν, για πολλούς από εμάς αυτή η μεταμόρφωση στις συγκεντρώσεις μεταλήψεως θα χρειαστεί εξάσκηση.

Συμμετοχή έναντι λατρείας

Δεν συγκεντρωνόμαστε την Ημέρα του Κυρίου απλά για να παρευρεθούμε στη συγκέντρωση μεταλήψεως και να τη διαγράψουμε από τον κατάλογο. Συγκεντρωνόμαστε για να εκκλησιαστούμε. Υπάρχει μια σημαντική διαφορά ανάμεσα στα δύο. Παρευρίσκομαι σημαίνει ότι είμαι παρών. Αλλά λατρεύουμε σημαίνει να δοξάζουμε και να λατρεύουμε τον Θεό μας με τρόπο που μας μεταμορφώνει!

Στο βήμα και στο εκκλησίασμα

Εάν συναθροιζόμαστε σε ανάμνηση του Σωτήρος και της λυτρώσεως που Εκείνος έχει καταστήσει δυνατή, το πρόσωπό μας θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τη χαρά και την ευγνωμοσύνη μας! Ο Πρεσβύτερος Φ. Έντσιο Μπούσε είπε κάποτε την ιστορία για τότε που ήταν πρόεδρος κλάδου και ένα νεαρό αγόρι στο εκκλησίασμα τον κοίταξε στο βήμα και ρώτησε δυνατά: «Τι κάνει ο άνδρας με αυτό το κακό πρόσωπο εκεί πάνω;» Όσοι κάθονται στο βήμα –ομιλητές, ηγέτες, χορωδίες– και όσοι συγκεντρώνονται στο εκκλησίασμα διαβιβάζουν μεταξύ τους αυτό το «καλωσόρισμα στην εκκλησία της χαράς» μέσω των εκφράσεων που έχουν στα πρόσωπά τους!

Τραγούδι ύμνων

Καθώς τραγουδούμε, συμμετέχουμε για να δοξάσουμε τον Θεό και Βασιλέα μας, ανεξάρτητα από την ποιότητα της φωνής μας, ή απλώς μουρμουρίζουμε τα λόγια ή δεν τραγουδούμε καθόλου; Οι γραφές καταγράφουν ότι «το τραγούδι του δικαίου είναι μία προσευχή προς τον [Θεό]» στην οποία τέρπεται η ψυχή Του. Άρα, ας τραγουδούμε! Και να Τον δοξάζουμε!

Ομιλίες και μαρτυρίες

Επικεντρώνουμε τις ομιλίες και τις μαρτυρίες μας στον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό και στους καρπούς από το γεγονός να ζούμε ταπεινά το Ευαγγέλιό Του, καρπούς που είναι «γλυκ[είς] υπεράνω καθετί γλυκού». Τότε πραγματικά «χορτ[αίνουμε]... ώστε να μην

become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

πεινάσ[ουμε] πια, ούτε να διψάσ[ουμε]» και τα βάρη μας γίνονται ελαφρύτερα μέσω της χαράς του Υιού.

Η μετάληψη

Το ένδοξο σημείο εστίασης των συγκεντρώσεών μας είναι η ευλογία και η λήψη της ίδιας της μεταλήψεως, όπου το ψωμί και το νερό αντιπροσωπεύουν το εξιλεωτικό δώρο του Κυρίου μας και όλο τον σκοπό της συνάθροισής μας. Αυτή είναι «μία ιερή εποχή πνευματικής ανανέωσης», όταν καταθέτουμε εκ νέου μαρτυρία ότι είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού και να συνάψουμε εκ νέου διαθήκη να θυμόμαστε πάντοτε τον Σωτήρα και να τηρούμε τις εντολές Του.

Σε ορισμένες περιόδους της ζωής μας, μπορεί να προσεγγίζουμε τη μετάληψη με βαριά καρδιά και συντριπτικά φορτία. Άλλες φορές, ερχόμαστε ελεύθεροι και απηλλαγμένοι από έγνοιες και προβλήματα. Καθώς ακούμε προσεκτικά την ευλογία του ψωμιού και του νερού και μεταλαμβάνουμε αυτά τα ιερά σύμβολα, μπορεί να νιώσουμε ότι συλλογιζόμαστε τη θυσία του Σωτήρος, την αγωνία Του στη Γεθσημανή, την οδύνη Του επάνω στον σταυρό και τις λύπες και τους πόνους που υπέμεινε για λογαριασμό μας. Αυτό θα είναι που θα ανακουφίσει την ψυχή μας καθώς συνδέουμε τα βάσανά μας με τα δικά Του. Άλλες φορές, θα νιώσουμε να θαυμάζουμε με δέος ευγνωμοσύνης για την «εξάισια και γλυκιά» χαρά αυτού που το υπέροχο δώρο του Ιησού έχει καταστήσει δυνατό στη ζωή μας και στην αιωνιότητά μας! Θα αγαλλιομαστε για αυτό που έρχεται – την αγαπημένη μας επανένωση με τον αγαπημένο μας Πατέρα και τον ανεστημένο Σωτήρα.

Μπορεί να έχουμε συνηθίσει να υποθέτουμε ότι ο σκοπός της μεταλήψεως είναι να καθόμαστε στο στασίδι σκεπτόμενοι μόνον όλους τους τρόπους με τους οποίους τα κάναμε θάλασσα κατά τη διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδας. Αλλά ας αντιστρέψουμε αυτή την πρακτική. Μέσα στην ηρεμία μπορούμε να συλλογισθούμε τους πολλούς τρόπους που έχουμε δει τον Κύριο να μας ακολουθεί αδιάκοπα με την υπέροχη αγάπη Του εκείνη την εβδομάδα! Μπορούμε να σκεφθούμε τι σημαίνει να «ανακαλύπτουμε τη χαρά της καθημερινής μετάνοιας». Μπορούμε να προσφέρουμε ευχαριστίες για τις στιγμές που ο Σωτήρας εισήλθε στους αγώνες μας και τους θρίμβους μας και για τις περιστάσεις στις οποίες αισθανθήκαμε τη χάρη, τη συγχώρηση και τη δύ-

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ's victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father's gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

ναμή Του να μας δίνει δύναμη να υπερνικήσουμε τις δυσχέρειές μας και να φέρουμε τα βάρη μας με υπομονή και ακόμη και ευθυμία.

Ναι, συλλογιζόμαστε τα δεινά και τις αδικίες που επιβλήθηκαν στον Λυτρωτή μας για τις αμαρτίες μας και αυτό όντως προκαλεί νηφάλιο στοχασμό. Όμως μερικές φορές κολλάμε εκεί – στον κήπο, στον σταυρό, μέσα στον τάφο. Αποτυγχάνουμε να προχωρήσουμε προς τα πάνω, προς τη χαρά του τάφου που ανοίγει, την ήττα του θανάτου και τη νίκη του Χριστού επάνω σε όλα όσα μπορεί να μας εμποδίσουν να κερδίσουμε την ειρήνη και να επιστρέψουμε στην επουράνια κατοικία μας. Είτε χύνουμε δάκρυα λύπης είτε δάκρυα ευγνωμοσύνης κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως, ας είναι με υπέροχο θαυμασμό για τα καλά νέα του δώρου του Πατέρα για τον Υιό Του!

Γονείς με παιδιά που είναι μικρά ή έχουν ειδικές ανάγκες

Τώρα, για τους γονείς παιδιών που είναι μικρά ή έχουν ειδικές ανάγκες, συχνά δεν υπάρχει χρόνος ηρεμίας και ήρεμης περισυλλογής κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως. Όμως σε μικρές στιγμές καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδας, μπορείτε να διδάξετε με παράδειγμα την αγάπη, την ευγνωμοσύνη και τη χαρά που αισθάνεστε για τον Σωτήρα και από Αυτόν καθώς φροντίζετε συνεχώς τα αρνάκια Του. Καμία προσπάθεια σε αυτή την επιδίωξη δεν πάει χαμένη. Ο Θεός σάς γνωρίζει πολύ καλά.

Οικογενειακά Συμβούλια και Συμβούλια Τομέως/Κλάδου

Ομοίως στο σπίτι, μπορούμε να αρχίσουμε να ενισχύουμε τις ελπίδες και τις προσδοκίες μας για τον χρόνο μας στην εκκλησία. Στα οικογενειακά συμβούλια μπορούμε να συζητήσουμε πώς κάθε άτομο μπορεί να συνεισφέρει με σημαντικούς τρόπους στο καλωσόρισμα όλων στην εκκλησία της χαράς! Μπορούμε να σχεδιάσουμε και να αναμένουμε να έχουμε μία χαρούμενη εμπειρία στην εκκλησία.

Το συμβούλιο τομέως και κλάδου μπορεί να οραματισθεί και να δημιουργήσει μία κουλτούρα χαρούμενης ευλάβειας για την ώρα μεταλήψεως, προσδιορίζοντας πρακτικά βήματα και οπτικές ενδείξεις που θα βοηθήσουν.

Χαρά

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

Η χαρά φαίνεται διαφορετική για διαφορετικούς ανθρώπους. Για μερικούς, μπορεί να είναι ενθουσιώδεις χαιρετισμοί στην πόρτα. Για άλλους, μπορεί να είναι το να βοηθούν τους ανθρώπους να αισθάνονται άνετα χαμογελώντας και καθήμενοι δίπλα τους με ευγενική και ανοικτή καρδιά. Για όσους αισθάνονται παραγκωνισμένοι ή στο περιθώριο, η ζεστασιά αυτού του καλωσορίσματος θα είναι ζωτικής σημασίας. Τελικά, μπορούμε να αναρωτηθούμε πώς θα ήθελε ο Σωτήρας να είναι η ώρα της μεταλήψεώς μας. Πώς θα ήθελε καθένα από τα τέκνα Του να είναι ευπρόσδεκτο, να φροντίζεται, να γαλουχείται και να αγαπάται; Πώς θα ήθελε να νιώθουμε, όταν ερχόμαστε για να ανανεωθούμε, ενθυμούμενοι και λατρεύοντάς Τον;

Συμπέρασμα

Στην αρχή του ταξιδιού της πίστεώς μου, η χαρά εν Ιησού Χριστώ ήταν η πρώτη μου μεγάλη ανακάλυψη και άλλαξε τον κόσμο μου. Αν δεν έχετε ακόμη ανακαλύψει αυτή τη χαρά, ξεκινήστε την αναζήτησή της. Αυτή είναι μία πρόσκληση να λάβετε το δώρο του Σωτήρος της ειρήνης, του φωτός και της χαράς – για να απολαμβάνετε, να θαυμάζετε και να χαίρεστε με αυτό κάθε Ημέρα του Κυρίου.

Ο Αμμών στο Βιβλίο του Μόρμον εκφράζει τα συναισθήματα της καρδιάς μου, όταν λέει:

«Λοιπόν, δεν έχουμε λόγο να αγαλλιούμε; Μάλιστα, σας λέω, ποτέ δεν υπήρξαν άνθρωποι που να είχαν τόσο σπουδαίο λόγο να αγαλλιούν όπως εμείς, από καταβολής κόσμου. Μάλιστα, και η αγαλλίασή μου υπερβαίνει τα όρια, μέχρι που να καυχώμαι για τον Θεό μου, επειδή έχει κάθε δύναμη, κάθε σοφία και κάθε διάνοηση. Κατανοεί τα πάντα και είναι ένα πολυεύπλαχνο Όν, ακόμα και μέχρι σωτηρία, προς εκείνους που θα μετανοήσουν και θα πιστέψουν στο όνομά του.

»Λοιπόν αν αυτό είναι καυχησιολογία, έτσι εγώ θα καυχώμαι. Γιατί αυτή είναι η ζωή μου και το φως μου... η χαρά μου, και η μεγάλη μου ευγνωμοσύνη».

Καλώς ήλθατε στην εκκλησία της χαράς! Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.